

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818201679
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5019200071.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti W.: S., nar. XX.XX.XXXX, E., nar. X.X.XXXX, G., nar. XX.X.XXXX, L., nar. X.X.XXXX, W., nar. X.X.XXXX a X., nar. XX.X.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, deti matky N. W., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XXX, zastúpenej JUDr. Monikou Pindiakovou, advokátkou so sídlom G., G. I. XXX, a otca G. W., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XXX, zastúpeného JUDr. Slavomírom Bachyncom, advokátom so sídlom B. XXX, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, v štádiu konania o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe odvolania otca proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 11P/38/2018-23 zo dňa 11.9.2018 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd ako súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) vyhovel návrhu matky a nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil otcovi prispievať na výživu každého z maloletých detí mesačne v rozsahu 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime, vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom doručenia uznesenia. Trvanie neodkladného opatrenia obmedzil na čas do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedené pod sp. zn. 11P/38/2018.

2. Vychádzal z návrhu matky, resp. stotožnil sa s argumentáciou matky, že od decembra 2017 otec neprispieval pravidelne na výživu maloletých detí, iba občas kúpil potraviny. Vyživovaciu povinnosť otca určil v „nevyhnutnej miere“ (§ 366 CMP), ktorej v danom prípade zodpovedá „minimálne výživné“ v zmysle § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z., t.j. 28,08 eur. Dodal, že predmetné rozhodnutie nie je konečné a bude konať ďalej vo veci samej.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že krajský súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

4. Tvrdenia matky, že od decembra 2017 neprispieval pravidelne na výživu maloletých detí a iba občas kupoval potraviny, označil otec za nepravdivé. Riadne chodil do práce, zarábala, riadne prispieval na výživu maloletých detí, staral sa o ich potreby. Nakoľko majú doma statok, potraviny mali viac-menej vlastné. Nevedno, čo matka predmetným klamstvom chce dosiahnuť. Ďalej uviedol, že sa vždy snažil pracovať, aby sa jeho rodina mala dobre. Momentálne je ale vo väzbe, kde nemôže pracovať - nebol pracovne zaradený, preto objektívne nemôže platiť výživné ani v určenej minimálnej výške. Rodičia mu posielajú peniaze do väzby na zabezpečenie základných potrieb vo väzbe. Hneď ako ho prepustia z väzby, bude pracovať, nakoľko potrebuje živiť rodinu aj hradiť záväzky spojené s bývaním a podnikaním.

5. Kolíznym opatrovníkom v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že odporúča napadnuté uznesenie v celom rozsahu potvrdiť.

6. Matka v písomnom vyjadrení k vyššie uvedenému vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že s týmto súhlasí.

7. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k vyššie uvedenému vyjadreniu matky uviedol, že zotrváva na svojom vyjadrení k odvolaniu otca.

8. V ďalšom priebehu odvolacieho konania zostali účastníci nečinní.

9. Krajský súd ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP) preskúmal vec bez ohľadu na odvolacie dôvody (§ 65 CMP až 67 CMP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 387 ods. 1 CSP.

10. Krajský súd mal za to, že bola osvedčená potreba dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi formou neodkladného opatrenia.

11. Matka argumentovala, že otec riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom od decembra 2017. V štádiu konania o nariadenie neodkladného opatrenia nie je priestor na vykonanie riadneho dokazovania/preukazovania rozhodných skutočností; nie je to ani účelom tohto konania. Uložením povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletých detí v minimálnom rozsahu nemôže byť otec dotknutý na svojich právach. Pokiaľ svoju vyživovaciu povinnosť riadne plní, napadnuté uznesenie pre neho nepredstavuje zmenu v zaužívanom správaní. Avšak pre prípad, že otec zanedbáva(l) v tomto smere svoje rodičovské povinnosti, je predbežná a dočasná ochrana záujmov jeho maloletých detí namieste.

12. Pokiaľ otec v odvolaní argumentoval, že sa nachádza vo väzbe, kde nebol pracovne zaradený, a teda nemá príjem, z ktorého by výživné mohol hradiť, je potrebné uviesť, že minimálne výživné v rozsahu 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa zaťažuje každého povinného rodiča bez rozdielu, t.j. aj bez ohľadu na to, či má alebo nemá príjem. Účelom takej právnej úpravy bola ochrana slabšej strany - na výživu oprávneného subjektu - maloletého dieťaťa, resp. dieťaťa, ktoré nie je schopné sa živiť samo.

13. Zároveň je namieste uviesť, že plnenie vyživovacej povinnosti nemožno redukovať len na priame finančné plnenie. Plnením vyživovacej povinnosti je zabezpečovanie potrieb maloletých detí aj inými spôsobmi, napríklad, v súvislosti s časťou odvolacej argumentácie otca, aj vlastnou prácou spojenou s chovom domácich zvierat alebo pestovaním plodín (na stravu maloletých detí). Nakoľko sa však otec v čase rozhodovania okresného súdu nachádzal vo väzbe, je zrejmé, že nemohol svoju vyživovaciu povinnosť plniť ani uvedenou alternatívnou formou. Na strane druhej, otec bol 2.6.2018 vzatý do väzby v súvislosti s trestným stíhaním (obvinením) vo veci prečinu nebezpečného vyhrážania matke a mal. X., teda nie je namieste, aby dôsledky jeho nezodpovedného (ev. trestným právom sankcionovateľného) konania, navyše smerujúceho aj voči jednému z maloletých detí, prenášal na svoje maloleté deti.

14. Zároveň skutočnosťou je, že v čase rozhodovania krajského súdu o odvolaní otca sa tento už nenachádza vo väzbe. Tým odpadol v podstate hlavný/jediný dôvod jeho odvolacej argumentácie (že nemá príjem, z ktorého by mohol určené výživné platiť, nakoľko vo väzbe nebol pracovne zaradený).

15. V prípade, ak otec po návrate z väzby bude žiť v spoločnej domácnosti s matkou a maloletými deťmi a bude voči nim riadne plniť vyživovaciu povinnosť, uvedené môže byť vyhodnotené ako odpadnutie dôvodov pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené (§ 334 CSP v spojení s § 2 ods.1 CMP).

16. Možno doplniť, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení nijako neprejudikuje, nepredznačuje rozhodnutie súdu vo veci samej.

17. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné dovolanie.